

taget i betragtning, at udgifterne til vedligeholdelse skønnes at være steget med ca. 20 pct., siden fradraget blev indført i 1963. Herefter skal fradraget efter den nye lov beregnes til 1 pct. af den nye ejendomsværdi. Samtidig er *mindstebeløbet pr. lejlighed forhøjet fra 300 kr. til 400 kr. og overgrænsen pr. lejlighed fra 1.500 kr. til 2.000 kr.*

Disse ændringer vil næppe mærkbart påvirke statsindkomstskattens provenu for skatteåret 1966-67.

Ved de ændrede regler angående beskatningen af ejere af en- og tofamiliehuse var der, efter hvad finansministeren anførte i sin fremsættelsestale, ikke taget stilling til spørgsmålet om tilvejebringelse af skattemæssig ligestilling mellem skatteydere, der bor i eget hus, og skatteydere, der bor til leje. Dette spørgsmål kunne man mest hensigtsmæssigt lade indgå som led i de forestående drøftelser om en mere omfattende reform af skatte- og boliglovgivningen. Endvidere nævnte finansministeren, at det var regeringens hensigt i anden forbindelse at foreslå *bundgrænsen for formueskatten* forhøjet, og at det havde været overvejet at stille forslag om en forhøjelse af hustrufradraget. „Man har imidlertid fundet det rigtigst, at ændringer i hustrufradraget drøftes i forbindelse med de øvrige problemer, der må indgå i en mere omfattende skattereform.“

Lovforslaget undergaves i folketinget en indgående 1. behandling og henvises derefter til et udvalg, af hvis betænkning anføres følgende uddrag:

Ændringsforslag nr. 1 går ud på, at den foreslåede forhøjelse af det faste lønmodtagerfradrag bortfalder. Ændringsforslaget er tiltrådt af et *flertal* (udvalgets medlemmer undtagen Ømann).

Udvalgsflertallet er af den opfattelse, at forhøjelse af lønmodtagerfradraget bør indgå i en samlet skattereform i sammenhæng med reguleringer på andre områder, f. eks. af børnetilskud og hustrufradraget. Da en sådan skattereform næppe kan gennemføres med virkning allerede fra skatteåret 1966-67, er flertallet og finansministeren enige om, at spørgsmålet henvises til det udvalg, der skal behandle forslag til en skattereform.

Et *mindretal* (Ømann) kan ikke anse det for rimeligt, at fradragjusteringer, som i lang tid har været forsømt, undlades under henvisning til drøftelser om en skattereform, som kan ligge langt ude i fremtiden.

Mindretallet går derfor ind for opretholdelse af forslaget om fordobling af lønmodtagerfradraget, ligesom mindretallet må anse det for påkrævet at justere det for 19 år siden fastsatte hustrufradrag. Mindretallet stiller derfor *ændringsforslag nr. 3* om forhøjelse af hustrufradragets maksimumsbeløb fra 2.000 kr. til 4.000 kr.

Ændringsforslag nr. 4, stillet af finansministeren og tiltrådt af